

4. Abrahám děkuje Hospodinu, protože ho dovedl do země Kanaán

Protože byl Abrahám vytrvalý a důvěřoval v Hospodinu, doputoval do krásné země Kanaán. Za to Hospodinu poděkoval a postavil mu oltář, na něm zapálil oheň a modlil se.

Abrahám se se svou manželkou Sárrou, příbuznými a dobyt看em vydal na cestu do země, kterou pro něj připravil Hospodin. Putovali dlouhou dobu. Někteří už ani nevěřili, že někam dojdou. Jednoho dne však dorazili k řece. Břehy byly daleko od sebe a nikde nebyl žádný most ani loďka. Abrahám našel takové místo, kde by nebyla voda příliš hluboká, a všichni se přebrodili na druhý břeh. Malé ovečky a děti by se však utopily, a proto je museli pomocníci na druhý břeh přenést na rukou. Když se konečně všichni šťastně ocitli na druhé straně řeky, dostali se do země, kterou jim Hospodin slíbil. Jejich vytrvalost, to že se nevzdali a nechali se vést Hospodinem, se vyplatila. Před nimi se rozprostřela rozlehlá země. Byla nádherná. Vypadalo to, jako by přišli do nebe. Všude kolem kvetly květiny, tekla čistá voda, rostla šťavnatá tráva pro dobytek. Kam se člověk podíval, musel obdivovat tu krásu kolem. Ta země se jmenovala Kanaán. Abrahámovi a všem, kteří s ním připutovali, se tu moc líbilo, hned si začali představovat, jak se jim tu bude pěkně společně žít. Abrahám měl velikou radost. Věděl, že se na Hospodina může spolehnout a jen jemu má poděkovat. Ukazoval jim totiž cestu do tak krásné země a chránil je, aby šťastně dorazili do cíle. Abrahám na nic nečekal a poděkoval Hospodinu, jak to bylo v té době ve zvyku – viditelně, ne jen modlitbou. Postavil z kamení velkou hromadu, které se říkalo oltář. Na ni položil dříví a plnou náruč klasů obilí. Když měl vše připraveno, dřevo s obilím zapálil a s velkou radostí a nahlas se modlil. Velký plamen a kouř, který stoupal k nebi, měl být Hospodinu pro radost, tak jako dárek, když dává člověk člověku. Kouř, který stoupal vzhůru k nebi, znamenal, že zapálená věc už nepatří nikomu jinému než Hospodinu.

Abrahám poděkoval Pánu Bohu. I my můžeme poděkovat nejen při modlitbě slovy, ale i písničkou nebo tím, že se hezky přežehnáme či v kostele pěkně poklekneme před svatostánkem. Pánu Ježíši tak ukážeme svoji lásku k němu. Vždyť právě pro nás stvořil tak krásný svět, pomáhá nám a je s námi stále.

Úkol:

Zkuste se společně naučit písničku, například „Dík, tobě, díky“ nebo „Za maminku, za tatínka“ (Zpíváme si písničku, str. 19). Zkuste v ní myslet na to, že jí zpíváte Pánu Bohu. Připojte i další vámi vymyšlené sloky, ve kterých budete děkovat například za hračky, za sluníčko aj.